

Słowo Życia - styczeń 2026

do druku: ([pdf - v. czarno-biały](#)) i ([pdf - v. z kolorowym logo](#))

[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodzieży) znajdują się na stronie: slowozycia.net

„Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie” (Ef 4, 4).

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan [1] zaprasza nas do skupienia uwagi na konkretnej myśli z Listu św. Pawła do Efezjan. W tak zwanych listach wiśniennych Apostoła, zwracając się do swoich adresatów, zachęca ich, by dawali wiarygodne świadectwo swojej wiary, dążąc do jedności.

Ma ona swoje korzenie w jednej wierze, w jednym duchu, jednej nadziei i tylko dzięki niej możemy – jako jedno ciało – dawać świadectwo o Chrystusie.

„Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie”.

Św. Paweł wzywa nas do nadziei. Czym jest nadzieja i dlaczego jesteśmy zaproszeni, by wcielić ją w życie? Jest ona darem i zadaniem, jest jak ziarno, które mamy obowiązek chronić, pielęgnować i uczynić owocnym dla dobra wszystkich. *„Chrześcijańska nadzieja wyznacza nam tę wską linię granic, gdzie nasze powołanie wymaga, abyśmy każdego dnia i każdej godziny byli wierni wierności Boga wobec nas”* [2].

Nasze powołanie, powołanie chrześcijan, nie jest jedynie „sprawą” między człowiekiem a Bogiem, ale jest „wezwaniami”, jest powołaniem wszystkich, jest wezwaniem do jedności dla tych, którzy z zaangażowaniem żyją Ewangelią. W przemówieniach i pismach Chiary Lubich często znajdujemy wyraźne odniesienia do jedności, specyficznego aspektu jej duchowości: jedności, która jest owocem obecności Jezusa pośród nas. A ta obecność jest źródłem głębokiego szczęścia.

„Skoro jedność jest tak ważna dla chrześcijan, to nie istnieje nic bardziej sprzecznego z ich powołaniem niż jej brak. Grzeszymy przeciwko jedności za każdym razem, gdy ulegamy powracającej stale pokusie indywidualizmu, która popycha nas do działania na własną rękę, do kierowania się własnym osadem, interesem lub osobistym prestiżem, ignorując, a nawet lekceważąc innych, ich potrzeby i prawa” [3].

„Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie”.

W Gwatemali dialog między członkami różnych Kościołów chrześcijańskich jest bardzo ożywiony. Ramiro pisze: „Wraz z grupą osób z różnych Kościołów przygotowaliśmy Tydzień Modlitw o Jednoś Chrześcijan. W programie znalazł się festiwal artystyczny, przygotowany z udziałem młodzieży oraz wiele innych wydarzeń w różnych Kościołach. Katolicka Konferencja Episkopatu – przygotowujecie spotkanie dla grupy biskupów katolickich oraz przedstawicieli różnych Kościołów, którzy przyjadą z całej Ameryki na wydarzenie poświęcone 1700. rocznicy Soboru Nicejskiego – poprosiła nas o kontynuowanie tego doświadczenia. Podejmujcie te inicjatywy, doświadczamy między nami bardzo mocnej jedności i jej owoców: braterstwa, radości, pokoju”.

Opracowanie: Patrizia Mazzola
i zespół Słów Życia

[1] Na całej półkuli północnej trwa od 18 do 25 stycznia, a na półkuli południowej w tygodniu Zesłania Ducha Świętego. Teksty tegorocznej modlitwy zostały przygotowane przez grupę ekumeniczną koordynowaną przez Ormiański Kościół Apostolski.

[2] Madeleine Delbrêl, uważana przez wielu za jedną z najważniejszych postaci duchowych XX wieku. https://www.pasomv.it/files/bocc/madelein_del_brel_noi_spes.pdf

[3] Ch. Lubich, Słowo Życia, lipiec 1985.